

A Gotteshutt 1940 - 1945

Duurch Verbriederhand gezwongen
hun eis Lëtzebuerger Jongen
aus der Hemecht misse goen,
mä nët ouni nach ze soen :
„Kräisch nët, méng Mamm, hief gudde Mutt,
mir kommen erëm, 't'gët alles gutt,
no kaurzer Zäit si mer doheem,
an dann, léif Mamm, gët alles erëm schön !“

Eiser Härgott huet Dag a Stonn gewollt,
a munnech gudde Jong,
nët méi heem bei d'Mamm komme konnt.
An der Bléi vun hire Joëren
huet den Härgott se gepléckt,
fir se a säi Land ze droen,
hinne ze schenken en éiwegt Gléck.

Wéi se um Schluechtfeld si verblutt,
woren se bestëmmt a Gotteshutt.
An der Friemt begruewen munnech Lëtzebuerger Kand,
es as gestuerven fir Fräilheet,
fir d'Hemecht, fir eist Land.

Jéing Kaus

6/

VERGEWALTET, GEZWONGEN.
*****

Si haaten eis d'Héemecht, eis Freihéet geholl
eise Fuendel , ... eis hellecht's Gidder
si haaten entweiht ons Héemechts'scholl
verbueden eis Sprooch an och ons Lidder

Mir konnten nēt erdroen de Zwang an déi Schmoed
mir haaten eist Land esou gieiren
Géint Terror, Prisong ewéi feige Veroot
wëlle mir eis bis zum lèschte wieren

Ni hätte mir och gebrach dén hëllegen Aed
déé mir der Héemecht geschwären
sin trei dir nach am déiwste Léed
o Letzebuerg dat mech gebūren

Wéi si eis gezwongen, verfollegt, gehätzt, gejoot
an op de kräizwée eis gezwongen
hu stëll mir eise leschten amen gesoot
mat him ass eist Liewe verklongen

Mir ruffen dech haut, léiwt Héemechtsland
fir dat mir sou villes gelidden
o bleiw an der Freihéet och trei déngem Kand
et gong an der Doud fir dāi Fridden.

Jäng HAAS
Scheffleng.

REIBERBAND (op d'Veiss Letzebuerg de Letzebuenger)

=====
Onse Buedem gett getrëppelt
vun der groer Reiberband
an de Judas bai ons stëppelt
zum Verot um égene Land
scho vill Letzebuenger béssen
fir hir Trei zum Land, zum Thron
dach dat duerf iech nëtt Verdréssen
Jidder Jydas kritt sei Loun.

Refrain

Letzebuenger haalt zesummen, hält iech frai à stiez beräd.
héiert an der Loud dat brommen
dat dem Preis sain Dout beglät.

II

Fir eis Kanner ze versklaawwen
huet de Preis eis iwwerfall
fir ze stielen an ze raawwen
an zeplennenen Haus a Stall
mai eis d'Häerz kann hien net stielen
am eis Léiwt zum Throun zum Land
t'eschend Preis an Dout ze wielen
réschen mir dem Dout eis Hand.

III

Letzebuenger net verzoen
jéet se fort déi schaugreg Dräm
wäll geschwönn wärd Stonn néss schloen
wou eis d'Charlotte kënnt néss héem
wou lanscht d'Ulzecht, Mousel, d'Sauer
wou vun Esch bis Elwen klénkt
wou de Bierger an de Bauer
an den Aarbechter fräi néss séngt.

Autor ???